

det interessante spørgsmål i den forbindelse, er: Er der ikke et mere kvalificeret bud fra De Konservatives side på, hvordan og hvorledes vi skal komme videre i det her?

Kendsgerningen er jo, at det fungerer ikke, som det er i dag. Og kendsgerningen er, set med mine øjne, at det vil heller ikke komme til at fungere i fremtiden, hvis vi bare lader parterne, som de hidtil har kunnet, gøre det i fuld fordragelighed og i samhörighed. Der er sket for lidt.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes, at der er et helt mærkværdigt fokus i hr. Brian Mikkelsens indvendinger imod de her ting. Sagen er jo, at hvis virksomhedernes ledelse ønsker og agter i praksis og for alvor at gøre noget ved arbejdsmiljøet, så er der ikke noget ekstraarbejde i at lave en arbejdspladsvurdering. Arbejdspladsvurderingen er jo udtryk for en systematisering af den vilje og det ønske om at gøre noget ved arbejdsmiljøet. Der er sådant set ikke nogen angrebsvinkel dér fra de borgerliges side.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt sige til den socialdemokratiske ordfører, at jeg er da ked af, at vi ikke nåede frem til en aftale. Jeg syntes, det lå lige på den flade hånd til, at vi kunne være nået til en aftale. Det er også derfor, jeg kvitterer for de forbedringer, der trods alt er i de ændringsforslag, som ministeren er kommet med.

Det er meget beklageligt, at vi ikke nåede frem til en aftale, for det havde betydet meget for arbejdsmarkedets parter, og det havde også betydet meget for klimaet herinde. Det er et brud på den etikette, på den rytme, der normalt har været herinde, og vi kan da kun beklage fra vores side, at regeringen ikke ville strække sig yderligere.

Jeg vil også godt sige til den socialdemokratiske ordfører, at vi ikke mener, at det er organisationerne, der skal styre arbejdsmiljøet. Vi mener generelt ikke, at organisationerne skal have lov til at styre politikken, men i et sådant tilfælde som det her er det da nærliggende og relevant, at organisationerne – om nogen – er med til at planlægge indholdet af en sådan pakke, fordi det er organisationerne, der skal implementere det. Det er organisationerne, der skal sørge for, at det bliver ført ud i livet, så dem kan man jo ikke bare trampe på.

Fru Jette Gottlieb nævner, at virksomhedernes ledelse – dem, som vil være interesseret i et godt arbejdsmiljø – alligevel vil lave en sådan APV. Jeg er enig i, at de virksomheder, som søger for at have et ordentligt arbejdsmiljø, selvfølgelig også skal have noget kredit for det og også skal belønnes på den ene eller på den anden måde; og der er også nogle virksomheder herhjemme, som slet ikke gør det godt nok, og de skal også straffes. Men med den model, man vælger her, har man jo systematisk besluttet at lægge nogle byrder ned over alle virksomheder, som er fuldstændig ufleksible, fuldstændig ufleksible, og som jeg ikke tror på vil skabe et bedre arbejdsmiljø. Jeg tror snarere, at nettoresultatet vil være et dårligere arbejdsmiljø, og det må vi vel alle sammen være kede af.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg vil da også gerne deltage i beklagelsen af, at organisationerne ikke har været med til at planlægge den pakke, der nu kommer. De har haft chancen, som de har haft så mange gange før, til at spille aktivt med.

Men når vi taler arbejdsmiljø og organisationer, så er det jo desværre sådan, at vi kan konstatere, at arbejdsmiljøet er blevet en kampplads, og at det som oftest er sådan, at organisationerne stort set ikke kan blive enige om noget som helst. Det er jo sagen i en nøddeskal. I hvert fald så er de årevis om at blive enige om noget, hvis de i det hele taget kan blive enige.

Og så skal jeg også på Socialdemokratiets vegne beklage, at De Konservative ikke er med i det her forlig. Men jeg mener helt præcis i denne her sag, at dér ligger hr. Brian Mikkelsen, som han selv har ret.

Aage Frandsen (SF):

SF skal naturligvis stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag, fordi det er ændringsforslag, der er lavet på baggrund af aftaler, som er indgået mellem regeringspartierne, SF og Enhedslisten. Vi kan selvfølgelig også på baggrund af den aftale stemme for den samlede lovgivning.

Man siger så tit om Folketinget og folkestyret, at det er svært at se forskel på partierne, der er indgået for mange kompromiser hen over midten. Man kan sige, at der er to områder, hvor det ikke er sådan. Det ene er, når der er tale om fordelingspolitiske spørgsmål: Hvem er det, der skal have, og hvem skal man tage noget fra? Dér